

ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

ISSN 1310-8654

БРОЙ 5 ГОДИНА XIX 2010 г.

ЦЕНА 0,70 ЛВ.

В БРОЯ

СЪБОР 2010

Четете на стр. 3

Анжел Родригес -
Сп. Adventist Review

ПРОБЛЕМИ НА
„АДВЕНТИЯ“
ФУТУРИЗЪМ

Четете на стр. 4

Капка Мавродијева

ЧУВСТВАМ,
ЧЕ ЖИВЕЯ
ОТНОВО!

Четете на стр. 7

отправна ТОЧКА

п-р Венцислав Панайотов

човекът

е създаден като мислещо и търсещо същество. Ние постоянно преосмисляме целите в живота си, търсим вярната посока, смисъла. Младият човек се пита накъде да поеме. Да тръгне ли по пътя на образованието, или да си търси добре платена работа? Кога е време за задомиране и дали ще срещне някога подходящия партньор, с когото да се разбира и който да бъде опора в живота му? По-късно, достигайки определена възраст, пред много хора изниква въпросът за смисъла на извършеното. Заслужаваше ли си всичкия този труд и мъка? Какво постигнах? Ако днес изчезна, някой ще забележи ли? Друг пък се бори с мъгълното бъдеще, със съмнения и страховете, с неяснота и безпътица. В тези и подобни моменти пред всеки от нас се изправя въпросът за отправната точка. Поглеждайки напред в бъдещето или търсейки опора в миналото, въсщност искаме, копнеем да стъпим

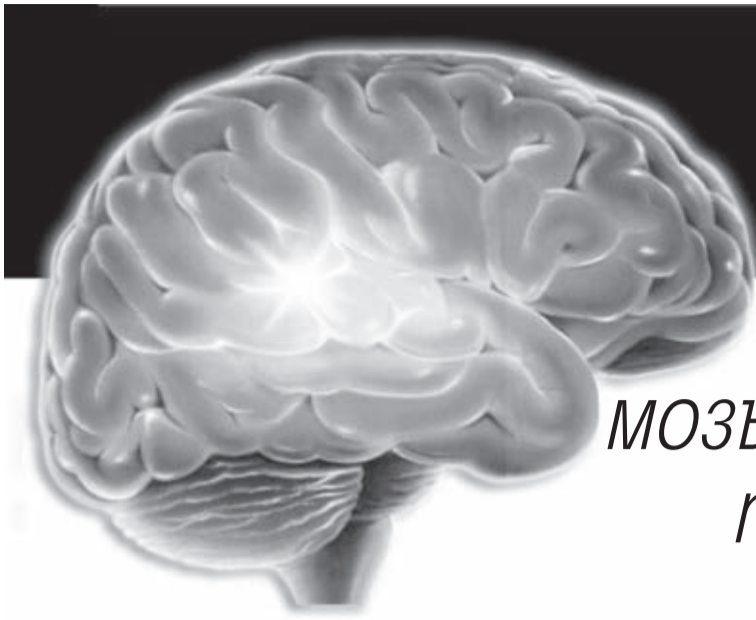
на здрава основа. Във време на доминиращ и безпрецедентен субективизъм, когато повечето неща, в това число и моралните ценности, са станали относителни и лесно заменими, желяем да разберем къде се намираме - да се позиционираме. Християнството не прави изключение. Днес учението все повече отстъпва място на личната религия, в която човекът все повече и повече сам определя ценностите и съдържанието на вярата си, но така започва да се губи в собствените си мисли, предположения, съмнения и тълкувания. Има ли абсолютни стойности? Коя е отправната точка в живота му? Може ли въобще да говори за такава?

Далеч в древността пророк Исая и хората около него се борят с подобни въпроси, притиснати от политически обстоятелства, не виждащи пред себе си изход. В такива моменти на съмнение и несигурност се явява Бог и прави едно епохално изказване в Исая 44:6: „Така казва Господ, Царят на Израел, неговият Изкупител, Всемогъщият Гос-

под: Аз съм първият, Аз съм и последният и освен Мен няма Бог“. Тези думи съдържат една абсолютна претенция. Той е! Бог е ОТПРАВНАТА ТОЧКА. Началото и краят, ориентирът - всичко.

Когато разсъждавам за смисъла на християнския живот, не мога да погмуна тези думи. Много често, търсейки посока, се хващаме за различни неща и се опитваме да ги превърнем в опора, искаме да стъпим на тях и да добием сигурност. Може би се ангажираме в църковни дейности или участваме в социални проекти. Вземаме решение за всекидневно изучаване на Библията. Опитваме се да живеем здравословно и какво ли още не... И всичко това в желанието да се позиционираме, да стъпим на здрава основа, да намерим отправната точка. Но всички добре знаем, че с течение на времето тези опити се оказват добри и полезни, обаче не и достатъчни. Сякаш остава една постоянна празнота. Тя не се показва, не я афишираме, но я усещаме дълбоко в себе си.

Продължава на стр.8

Social Cognitive and Affective Neuroscience

„Изключваме“ мозъка си, когато пред нас стои авторитет

Когато сме изложени на влиянието на харизматична личност, области от мозъка ни, отговарящи за способността да бъдем скептични и бдителни, проявяват занижена активност. Това е заключението от изследване, което освен това се занимава с ответната реакция на хората спрямо молитви на личност, за която се смята, че има божествени лечителски способности.

За да определи случващите се процеси, докато сме под влиянието на харизматична личност, Уфе Шьодт от датския университет „Аархус“ и екип от негови колеги се обърнаха към групи от петдесетни християни, които вярват, че избрани хора притежават боговдъхновени дарби за лечение, мъдрост и пророкуване.

Шьодт и колегите му използваха функционален магнитен резонанс (fMRI), за да сканират мозъците на 20 християни петдесетници и 20 невярващи, като и на двете групи се пускат предварително записани молитви. На доброволците бе казано, че шест от молитвите са произнесени от нехристияни, шест от ръкоположени служители и други шест от християнски лечител. В действителност всичките бяха казани от ръкоположени християнски служители.

Вследствие на чутите молитви наблюдаваната мозъчна активност показва промени единствено при резултатите на посветените християни. Части от префронталните и anteriорните пояси на мозъчния кортекс, играещи роля за повишаване на бдителността и скептицизма, когато преценяваме истинността и значимостта на казаното от някой друг, се деактивират, ако изследваните слушат смиятия от тях за християнски лечител. Спадането на активността в тези зони е по-слабо изразено, когато за произнасящия молитвата се знае, че е ръкоположен служител. Резултатите бяха публикувани в оксфордското периодично издание по неврология *Social Cognitive and Affective Neuroscience*, DOI: 10.1093/scan/nsq023.

Шьодт смята, че тези резултати могат да обяснят как и защо определени личности могат да придобият контрол върху другите. Заключениеето на учените е

кувани в оксфордското периодично издание по неврология *Social Cognitive and Affective Neuroscience*, DOI: 10.1093/scan/nsq023.

Шьодт смята, че тези резултати могат да обяснят как и защо определени личности могат да придобият контрол върху другите. Заключениеето на учените е

че, тази способност е в пряка зависимост от предварителното убеждение за силата и достоверността на авторитета.

Все още не е ясно дали резултатите могат да бъдат автоматично наложени и извън религиозната сфера, но Шьодт предполага, че същите мозъчни области ще се деактивират по може би подобен начин, когато пред нас стои лекар, родител или политик.

ср. *New Scientist*

Разделното хранене - един развенчан от науката мит

Разделното хранене е модерно. Привържениците му твърдят, че именно то им е помогнало да отслабнат, да прочистят организма си, да се чувстват добре и да намалят вредните храни в диетата си. Но специалистите се отнасят все по-скептично към това мнение.

Автор на концепцията за разделното хранене е Х. Шелтън, който посвещава 40 години от живота си на изучаване диетиката и оротрофията - науката за правилното хранене. „Библията“ на разделното хранене - книгата „Правилните съчетания на хранителните продукти“ (Food Combining Made Easy), - публикувана за пръв път през 1928 година, е много популярна и преиздавана и до днес.

Същността на теорията за разделното хранене е в правилното (според Шелтън) съчетаване на продуктите. По мнението на автора поглъщането на несъчетаеми продукти не позволява те да се усвоят нормално. Това той обяснява с факта, че за всяка храна са необходими определени вещества и условия за усвояване и често те са противоположни едни на други.

Много диетолози днес обаче не са съгласни с такова мнение. Те смятат за абсурдно да се говори за процес на „гниене“ в стомаха на здрав човек, както смята Шелтън. Според тях той не е прав и когато казва, че мазнините и въглехидратите лежат в стомаха като мъртъв товар, който не е в състояние да се преработи там.

Шелтън твърди, че хората страдат не от алергии, а от това, че не усвояват една или друга храна. Науката днес твърди, че това не е истина - алергията е имунно заболяване, предизвикано от появата на хистамин в кръвта като отговор на алергени, а това не е пряко свързано с начина на хранене.

Според Шелтън за усвояването на въглехидратите и мазнините е необходима алкална среда, а за белтъците - киселинна, и затова едновременната употреба на различните продукти води до гниене и ферментация в стомаха. На практика процесът на храносмилането е много по-сложен и в различните участъци действат различни ферментни системи. Усвояването на различните компоненти на храната е разделено в хранителния тракт - и в пространството, и във времето.

Според съвременните диетолози разделното хранене не е лечебно. Физиологични обосновки за него няма. Хранителният тракт на човека е подготвен за смесено хранене. В природата има много малко „чисти“ продукти - например солта и захарта. Всичко останало е съчетание на белтъци, мазнини, киселини и т.н. Съвременната наука опровергава почти всички постулати на теорията.

Умря нацистът, основал „Дигнитат“

Паул Шефер, бивш офицер от хитлеровата армия, който преди половин век създаде в Чили закрито полувоенно немско селище, умря в затворническия лазарет на 88-годишна възраст. Той беше осъден на 20 години зад решетките за сексуално насилие и изтезания на деца. Престъпленията са извършени по време на управлението на военната хунта в Чили на територията на селището, което самият Шефер, бивш баптистки проповедник, наричаше „благотворителна и образователна организация „Дигнитат“ (на исп. „Достойнство“). Той я основа, след като избяга в Южна Америка от Германия, където бе обвинен в сексуални посегателства върху деца.

сздаде тесни връзки с местния елит. Той отричаше обвиненията, че през онези години чилийските

на нацистки престъпници Симон Визентал твърдеше, че според някои свидетелства на територията на лагера се е намирал печално известният доктор Йозеф Менгеле, наречен „Ангелът на смъртта от Освиенцим“ заради жестоките експерименти, които е извършвал с хора. „Дигнитат“ действа до 1991-ва, когато чилийските власти лишиха колонията от юридически права. Селището обаче така и не беше закрито. Сега то е известно под името „Вила Бавария“. В доклада на чилийския Конгрес се казва по случая, че в годините на Пиночет колонията е била „държава в държавата“.

През 1997-а Шефер избяга от Чили, където задочно бе признат за виновен в престъпления на сексуална почва. Арестуван бе през 2005 г. в Аржентина, а местните власти предадоха престъпника на чилийското правосъдие. През май 2006 г. Шефер бе признат за виновен в многобройни извращения спрямо непълнолетни и други жители на колонията „Дигнитат“, а магистратите го осъдиха на 20 години зад решетките. Шефер беше преместен в затворническата болница през юли 2009 г. заради проблеми със сърцето и дихателната система.

Смята се, че стотици хора, изчезнали безследно в Чили, са завършили живота си, изтезавани в подземията на „Дигнитат“. Колонията е само една от институциите, в които са се извършвали жестоки зверства по време на управлението на диктатора Аугусто Пиночет, дошъл на власт на 11 септември 1973 г. вследствие на подкрепян от САЩ и подготвен от ЦРУ преврат.

Колонията, разположена върху 13 хил. хектара в отдалечен район на юг от Сантяго, беше оградена с бодлива тел с вишки, на които патрулираха хора, въоръжени с автомати. Въздушното пространство над селището се контролираше с радар и няколко леки самолета. „Дигнитат“ не признаваше чилийските закони - жителите на селището говореха само на немски и притежаваха отделни документи за самоличност. Предполага се, че повечето от тях са били държани в лагера против тяхната воля. По думите на бивши членове на колонията децата били отнемани от родителите им, а на всички жители на селището било забранено да контактуват с вънния свят.

От 1973-а до 1990-а, когато в Чили управляваше режимът на генерал Аугусто Пиночет, Шефер

военни са използвали колонията като място за изтезания на леви дисиденти. Междувременно ловецът

повече за ужасите на колонията можете да научите от краткия филм, посветен на една от жертвите - американския професор Борис Вайсфелер на <http://www.stevenjlist.com/site/THE-COLONY.html>

“Усъвършенствайте се, утешавайте се, бъдете единомислени, живеете в мир и Бог на любовта и на мира ще бъде с вас”

II Коринтяни 13:11

От 21 до 23 април в София се проведе Национален църковен събор, на който бе избрано ново ръководство на Църквата на адвентистите от седмия ден в България за следващите пет години. В събора участваха всички проповедници и пастори, както и миряните, избрани на областните събори. Благодарим на нашия Бог за благословеното време, което ни подари и за ръководството Му през всичките делови заседания на комисиите и общите събрания. Съборът бе ръководен от председателя на Евро-Африканската дивизия Бруно Верталие.

ВЕНЦИСЛАВ ПАНАЙОТОВ –
Председател на ЦАСД

Венцислав Панайотов е роден на 15.05.1969 г. в гр. Стара Загора. Завършва магистратура във Висшето теологично училище във Фриденсау, Германия. Член е на църквата от 1986 г. Работил е като проповедник във Варна, като пастор в гр. Стара Загора, като Младежки ръководител към Съюза на ЦАСД и е първият директор на Теологичния колеж „Стефан Константинов“.

Кои ще бъдат най-предизвикателните промени в живота ти с новото служене?

Всяка една промяна в живота на пастора води със себе си нови предизвикателства и свързаните с тях трудности, но също и - нови възможности. Със сигурност работната динамика ще се промени. Оттук нататък ще се налага много по-често да пътувам по църквите в страната, както през седмицата, така и в съботен ден. Контактът с местната църква е много важен за добрата и пълноценна работа на всеки Съюз и в частност - на всяка администрация. По един начин изглежда картината от София, често по съвсем друг - на място. Със сигурност тази моя натовареност ще рефлектира и върху семейството ми, което ме подкрепя, но което - ясно съзнавам - не

СЪБОР 2010

трябва да изоставям, защото като баща и съпруг нося свята отговорност. От друга страна ръководителят трябва да работи много сериозно и върху създаването на единен екип, с който да носи възложените отговорности. За това се изисква време на сработване, както и специално посвещение от страна на всеки един. Няма предизвикателство, което Бог да допусне и в същото време да не открива път за неговото преодоляване.

Милен и семейството му.

МИЛЕН ГЕОРГИЕВ –
Секретар на ЦАСД

Милен Георгиев е роден в гр. Враца на 06.03.1974 г. Средното си образование завършва в езикова гимназия със специалност английски език. Завършва психология във ВТУ като бакалавър. В момента подготвя магистратура по богословие към СУ „Св.Климент Охридски“. Освен това учи заочно и в Адвентен колеж „Стефан Константинов“. Член е на църквата от 25.05.1995 г. В началото се занимава с колпортаж. От 01.03.1997 г. е назначен като проповедник в ЦАСД. Обслужвал е църквите в гр.Мездра (за кратко), гр.Тутракан, гр.Горна Оряховица и гр.Севлиево.

Какво в новата служба най-много те плаши и какво най-много те мотивира?

За уплаха трудно може да се говори, но най-вече ме стресна неочакваността на поканата да работя като секретар на българския съюз. А в новото призвание се чувствам най-вече мотивиран от съзнанието за отговорността, която поемам. Сам не мога да я нося, разчитам за това на Бога и на моите колеги.

СЕРГЕЙ КАСАБОВ –
Главен касиер на ЦАСД

Сергей Касабов е роден на 24.04.1972 г. в Смолян. Завършва магистратура в ПУ „Паисий Хилендарски“ със специалност физик и учител по физика и математика. След това - магистратура по счетоводство и контрол в УНСС, а от две години разработва докторат по икономика. Работил е като учител по физика и математика в Пловдив и Карлово, стажувал е във филиала на фондовата борса в Пловдив и в реномирани финансово-счетоводни кантори. Член е на Адвентната църква от 1998 г. Родната му църква е Пловдив „Запад“, която носи винаги в сърцето си. Бил е проповедник в църква Асеновград с районно обслужване Първомай, Тополово и Лъки. След това - във Велинград и Ракитово. Работил е като секретар на отдел „Комуникации“ и асоцииран член на областния съвет към Южната област до 2008 г., съучредител и контролор (ревизор) на фондация „ЗОВ БГ“.

За какво се чувстваш подготвен и за какво не в новата си служба?

Чувствам се подготвен по отношение на нормативните изисквания за заеманата от мен длъжност, разчитайки на придобитите знания и умения в областта на икономиката, в частност на счетоводството и одита.

Не съм готов винаги да казвам “да” на всички, които искат парични средства в условия на финансова криза.

НОВОИЗБРАНОТО РЪКОВОДСТВО НА СЪЮЗА НА ЦАСД

Съюзен съвет:

■ Председател	Венцислав Панайотов
■ Секретар	Милен Георгиев
■ Главен касиер	Сергей Касабов
■ Председател Северната област	Димитър Митев
■ Председател Южната област	Иван Попов
■ Председател Западната област	Цанко Митев
■ Секретар на Пасторския отдел	Емил Гроздев
■ Секретар на отдел „Лично служене и Съботно у-ще“	Стоян Петков
■ Секретар на Младежкия отдел	Иван Мирчев Николов
■ Представител на ромската общност	Русин Русинов
■ Представители на миряни	Д-р Лидия Маринова Любомир Георгиев Стефан Христов

Членове на разширения състав на Съюзния съвет:

■ Секретар на Здравния отдел	Д-р Лидия Маринова
■ Секретар на отдел „Комуникации“	Петър Кузев
■ Секретар на отдел „Служба на жените“	Емилия Стойкова
■ Секретар на отдел „Семейно служене“	Добромира Василева
■ Секретар на отдел „Детско служене“	Искра Томанова
■ Секретар на отдел „Религиозна свобода“	Цанко Митев
■ Секретар на отдел „Литературен евангелизъм“	Христо Генчев
■ Секретар на отдел „Пасторски съпруги“	Галина Станоева
■ Помощник при отдел „Лично служене и Съботно у-ще“	Васил Георгиев
■ Помощник при отдел „Лично служене и Съботно училище“ и отговорник за ромските евангелизации	Русин Русинов
■ Ръководител на Клуб „Изследовател“	Христо Станев
■ Директор на Радио-студио	Божидар Тончев
■ Директор на Телевизионно студио “Норе channel”	Ивайло Томанов
■ Директор на издателство „Нов живот“	Борислав Йорданов
■ Директор на Теологичен колеж „Стефан Константинов“	Емил Гаджалов
■ Изпълнителен директор на фондация АДРА	Саша Велинова
■ Ревизионна комисия: Борислав Йорданов, Стефан Христов, Бисер КаракOLEV, Данаил Николакиев, Николинка Николиева	

Някои адвентисти

са обзети от манията да правят умозрителни заключения по отношение на пророчествата. Настоящото време на относителен мир и очакване ги безпокои и ги кара да представят нови тълкувания на апокалиптичните пророчества, като използват метода на футуризма. Смятат, че в пророчествата от книгите "Даниил" и "Откровение" има предсказания, които се отнасят до конкретни държави от Близкия изток. Те дори посочват изявени политически и религиозни водачи като изпълнение на библейските пророчества. По този начин извършват грешки, за които сме вече предупреждени от Елн Уайт.

Погрешно тълкуване на пророчествата.

Като използват погрешно библейските пророчества, те стигат и до погрешни заключения. Как става това? Елн Уайт обяснява: "Някои вземат дадена истина, която е приложима за тяхното време, и я поставят в бъдещето. Свързани с пророчествата събития, които са се изпълнили в миналото, биват прехвърляни в бъдеще време и в резултат на тези теории вярата на мнозина бива подкопана". Това изявление отхвърля възбуждането на футуризма в адвентните пророчески тълкувания чрез повторното приложение на пророчествата. Стигаме до две основни заключения: Първо, някои забравят, че противникът непрестанно работи с човешките умове. Затова изследователите на Библията трябва да вникват с личните тълкувания на пророчествата. Второ, пренебрегват факта, че досега Господ е ръководил народа Си чрез пророческите тълкувания, и се отделят от Христовото тяло, като сами създават свои лични такива.

Емоционална възбуда.

Фалшивото усещане за възбуда ще навреди на репутацията и на вестта на църквата. Има хора, които изучават по-общо не само пророчествата, но и Библията. Те "таят в себе си горещото желание да излязат с нещо ново и странно, което да представят на Божието стадо. Господ укорява такива учители". Когато това стане известно, репутацията на църквата бива увредена. Елн Уайт пише следното: "Сатана има желанието и плана да вкара сред нас хора, склонни да стигат до големи крайности - личности, които са тесногърди, критични и резки, придържачи се към собствените си представи... Чрез дейността на неколцина от тази група цялата църква ще бъде сочена като фанатизирана и фарисейска. Поради такива делото на истината ще бъде смятано за недостойно за внимание." Когато

Проблеми на „адвентниия“ футуризм

Сп. "Адвентист Ривю"

става въпрос за есхатологични събития, много опасно е да се опитваме да запълним всяка празнота. Нашата есхатология трябва да бъде в рамките на сотериологията на Новия Завет, подчертаваща надеждата като основа на всички пророчества за последното време.

Анжел Родригес - директор на Библейския изследователски институт към Генералната конференция на Църквата на адвентистите от седмия ден.

Един от хората, допринесли най-много за развитието на модерната мисъл, е известният немски философ Шлайермахер. Историята разказва, че един ден той, вече възрастен, седял на пейка в градския парк. Минаващ полицай го помислил за скитник, доближил го, разтърсил го за раменете и попитал: "Кой си ти?". Шлайермахер отговорил тъжно: "Ще ми се да знаех!".

Това наистина е тъжно! Един от големите философи е в собствения си град, седнал на пейка, но... се чувства изгубен. Тази история ме накара да се замисля. Можем ли и ние, адвентистите, да изгубим посоката; възможно ли е да седим на пейките в собствената ни църква, но да се окаже, че сме се изгубили? Това трябва да има някаква връзка с кризата на идентичността. Без значение колко сме умни или глупави, успели или неуспели, богати или бедни - кризата на идентичността все някога ще споходи и нас. Объркването по отношение идентичността на една църква е сериозно изпитание за всеки неин член. Подобна криза носи със себе си бури, гвижещи се пясъци и пропасти, което като че ли прави изпадането в заблуда по-лесно, отколкото откриването на истината.

Когато очакванията на една църква не

се изпълнят, е време на голямо объркване. Адвентистите знаят много добре какво означава това. Една от най-първите възможни реакции е да се усъмним в това, в което сме вярвали или в начина, по който сме го вярвали. Например по отношение на апокалиптичните пророчества адвентистите са възприели историческия метод на тълкуване - пророчеството се развива в историята от времето на пророка до Второто пришествие. Това ще рече, че стоейки днес на стотици и хиляди години от началото на изпълнението на тези пророчества, е нормално по-голямата част от тях да са вече в миналото и да очакваме изпълнението на последната им част. За някои обаче това не е достатъчно. Те искат, щом като последното време е толкова важно, то да е разкрито много, много, ама много по-рано. Затова следвайки тази логика приемат, че по-голямата част от пророчествата на Откровението трябва да се отнасят за самия край. Така те предлагат Адвентната църква да преосмисли историческия подход в тълкуването на пророчествата и да подаде ръка на футуризма - тълкуване на апокалиптичните пророчества, което поставя изпълнението на повечето от тях в бъдещето, за кратко време преди самия край.

Продължава на стр.6

изгубени
на
пейката

8-часов работен ден
 1 час обедна почивка
 1 час отиване и връщане
 10 часа на работа
 7 часа сън
 2 часа готвене
 2 часа - други (пране, гладене, чистене, подреждане...)
 4 часа домакинска работа
 2 часа за другите (съпруг, деца, родител, приятели...)
 2 часа за Бога (Библия, молитва, служене ...)

Или общо... **УЖАС!**

СТИГА!

Имаш нужда от почивка!
 Имаш нужда никога да не те дърпа за нищо - поне за малко!
 Имаш нужда да останеш насаме с мислите си!
 Имаш нужда от време за себе си!
 Мислиш ли, че е възможно?!?
 Смятам, че ДА!

Жените знаят защо...

И да знаете - не съм сама, с мен има още поне 280 жени, които знаят какво е да се откъснеш от ежедневните задължения за два дни и половина!

Заедно, във Велико Търново, участвахме в

Първия национален форум на жените „Открий себе си“!

Ето какво се случи ...

Имахме много време, през което да се докоснем до величieto на нашия Всемогъщ Бог. Направихме го по разнообразни начини: от една страна с искрените и неподправени молитви на жени от различните краища на България, от друга - с песни на възхвала и преклонение с групата от Севлиево, които ни подготвиха изненада - мини-концерт, а в неделя ни дойде на помощ и една малка група от няколко дами, с които нашето хваление наистина заприлича на красив букет.

Това време на среща с Бога обаче нямаше само

две страни - бяха доста повече: със стиховете на Татяна Цветкова, вдъхновени от Великия АЗ СЪМ, се потопихме в дълбочината на християнския живот и преживяване, с опитностите на Бонка и Емилия от София видяхме, че когато Бог ни води в нашето служене - Червеното море се отваря от двете ни страни, за да преминем. Бонка сподели с нас част от насърчението, което са преживели, служейки всяка събота на група деца в Своге.

Имахме и специално време, в което да разискваме и споделим размислите си - „Правото на избор“, бе темата, която ни обедини по време на утринните часове в събота!

А следобед се разделихме в три групи според това, коя от разискваните теми ни вълнуваше най-много - Д-р Гешанова говори за „Психичното здраве на жените“; Любка Карамфилова за това „Как да развием добра самооценка“, а Юлия Митева - за „Генетика и доктрини“. Искане ни се да можем да обходим и трите аспекти, но ... това е то - правото на избор!

През цялото време, нашите духовни очи бяха помазвани с мирот от специалната ни

гост-говорителка Кристина Верталие - секретар на отдел „Служба на жените“ към Евро-Африканската дивизия на ЦАСД. Тя ни накара да погледнем в огледалото и да открием себе си! Да видим колко сме красиви и ценни в Божиите очи! Предаде ни в ръцете на Грънчаря, за да може Той да ни извае свършено! Показа ни, че нашето сърце е съкровището в пръстни съдове, което Бог желае да Му подарим и ни разкри какво означава да бъдем жени според сърцето на Бога! Това са неща, за които човек не може просто да прочете, а трябва сам да ги почувства ...

Организаторите бяха отделили време и за много специални моменти - официален обяд с изненада за всеки. А също и нежен шал за всяка дама, като знак за принадлежност към форума, както и като символ на Божията лобяща прегръдка към всяка една от нас! Малък пръстен съд с шоколадово съкровище в него! Специална молитва, отпечатана върху красива картичка!

И това не е всичко! Имашме време да се видим с приятели, с които ни свързват много скъпи спомени и които не бяхме виждали от години!

Имахме и време, през което да се потопим в историята на България, като се разходим из средновековната ѝ столица! Някои дори успяха да гледат аудио-визуалния спектакъл на крепостта Царевец!

Имахме време за спорт - плуване в басейна на хотела!

И освен всичко друго, имашме време, в което да служим на жените, които са в беда чрез проекта „Enditnow“. Нашето участие в организираната петиция срещу насилието над жените бе начинът, по който казахме на света, че не можем повече да стоим безмълвни. Всички наши гласове на подкрепа бяха връчени на Кристина Верталие, която пое ангажмента да ги предаде в Генералната конференция на

ЦАСД, за да бъдат изпратени на ген. секретар на ООН - Бан Ки-Муун.

Ако и вие искате да станете част от тази организирана кампания на Световната църква, можете да посетите сайта www.enditnow.org или да се обърнете към отговорника на Отдел „Служба на жените“ във вашата църква.

Или всичко ... два дни и половина!

Не може да бъде!

О, може, може!

И беше страхотно!

P.S. Надявам се, че и ти ще бъдеш част от Втория национален форум на жените, който вече е в процес на подготовка! Не пропускай тази възможност! Отдели време за себе си и сподели с нас тези прекрасни мигове!

Дарина Крумова-Стоянова

С аниматори ... на планина

От 6 до 9 май 2010 г. част от софийската група **Изследователи** (17 на брой плюс петима аниматори) прекараха на Триград в туристическата ни база "Чаирски езера". Идеята на проекта бе да съчетае полезното с приятното.

От една страна юношите можаха да се насладят на уникалната природа на местността, далеч от градския шум и училищното напрежение, а от друга – да подобрят, доколкото е възможно за краткото време, базата там, собственост на църквата.

На 1400 м надморска височина сред величествените смърчови гори и красивите планински ливади те получиха и духовно наставление и мотивация. Темите бяха свързани със служенето. Християнът може да служи в различни области – религиозна, морална и социална. Цялото християнство се осмисля чрез служенето. „Християнин“ означава „служител“. Няма християнин зрител. Служещият

е щастлив в своята благородна дейност.

Компанията изследователи бе изключително ентузиазизирана и приятелска. Всяка свободна минута бе използвана за забавление - на първо място за игра на софтбоул. Но когато трябваше да се работи, всички зграваха се трудиха.

Обучени на скаутските принципи и умения, те успяха да направят канал за външната чешма, както и да наредят камъни по пътя. Момичетата активно помагаша в кухнята за приготвянето на храната.

Разбира се, подобна сбирка винаги включва и духовна пиета, вечерен огън и нощни игри.

Приятелството между изследователите, съзнанието за принадлежност към една общност, събирането им в малки групи, свързани с интересни събития, им помогна по-лесно да открият смисъл и радост в служенето един на друг и на Бога. **ХМ**

Профилактиката - по-добра от лечението

„...Здравната реформа е част от Тройната ангелска вест и е тясно свързана с нея така, както ръката е свързана с тялото!“ - казва една добре известна християнска писателка.

За втори път жителите на гр. Горна Оряховица имаха възможността да посетят здравното изложение „Профилактиката - по-добра от лечението“. Мероприятието бе проведено на 13 и 14 март в Младежкия дом съвместно с екип от църквата в гр. Плевен.

През осемте стъпки на здравето преминаха 70 души - деца, младежи и възрастни. Д-р Желязко Михайлов, г-р Петър Първанов и всички от екипа даваха подходящи съвети и конкретни препоръки за здравословен начин на живот на всеки посетител според неговите нужди.

Особен интерес имаше към здравните беседи

- „Епидемията диабет“, изнесена от г-р Нели Николаева и „Можем ли да избягаме от рака“, лектор г-р Даниел Николаев. Слушателите имаха възможност да задават своите въпроси и да получат изчерпателни компетентни отговори.

На щанда за литература се предлагаха книги за здравословно живее и рецепти за здравословно хранене. На всеки посетител бе подарена „Надеждата на Земята- възстановяването на Човека“.

Много от посетителите изказаха благодарността си и ни поздравиха за това полезно начинание.

Благодарни сме на Бог за благогатта и сме духовно насърчени от възможността да проявим грижа за здравето на нашите близки.

Елена Табакова, секретар на отдел „Служба на жените“ - Северна област.

Изгубени на пейката

Продължава от стр.4

Големият интерес към края на времето е нещо разбираемо, но той може и да ни постави само на крачка от сприятеляването с изкуствено създадени методи за тълкуване. А предлаганият футуризм е точно такъв.

Произход на футуризма

Към края на XVI век Католическата църква е била сериозно загрижена как да се неутрализира Реформацията и да се контрират тълкуванията на Лутер, който обявявал папството за Антихриста. На помощ на църквата се притекъл един испански йезуит, който знаел много добре, че промяната на метода неизбежно води до промяна в заключенията. Към края на живота си Франциско Рибера (1537-1591) публикувал коментар на книгата „Откровение“ от 500 страници. Той вярвал, че по-голямата част от пророчествата и ще се изпълнят в кратък период от три години и половина в края на християнската ера. В това кратко време един антихрист (една

личност според Рибера) ще построи отново храма в Ерусалим, ще отхвърли Христос и ще забрани християнството. Този антихрист ще бъде възприет от евреите като бог и ще завладее света. И така началото на футуристичната школа било поставено. През XIX век футуристичната теория преминала през известно усъвършенстване и допълване като днес тя е основният възглед на повечето консервативни евангелски църкви. Така, отклонявайки погледа от тъмното минало и поставяйки акцент на бъдещето, контрареформацията на Рим най-после постигнала успех.

Ето защо за мен е странно, че има адвентисти, които предлагат църквата да възприеме именно тази система за тълкуване на пророчествата.

Футуризмът хлопа на вратата на Адвентната църква

Да, футуризмът наистина хлопа на вратата на църквата ни и затова е добре да можем да разпознаем опитите му да

навлезе в дома ни. Прави го най-малко по два начина:

1) Интерпретиране на историцизма по нов, футуристичен начин.

Това е разбирането, че някои от апокалиптичните пророчества имат двойно приложение - едно в миналото и едно в предстоящото бъдеще. Привидно тук се декларира принадлежност към историческата школа, но се подава ръка и на футуризма като се твърди, че дори и изпълнението на гадено пророчество в миналото да е било точно, неговото истинско изпълнение те първа предстои - то ще се повтори и в бъдещето.

2) Чист футуризм.

Това е твърдение, че използваният от Адвентната църква исторически метод за тълкуване на пророчествата е неправилен. Понеже пророчествата не са били разбирани правилно досега, трябва да се премине към футуризм, който приема само едно изпълнение на пророчествата, но в предстоящото бъдеще.

Дори зад опитите футуризмът да бъде примирен с историцизма да стоят искрени

намерения, разбирането на адвентистите от седмия ден за библейските пророчества е напълно несъвместимо с идеите на футуризма. Църквата не счита за необходимо да сменя метода си за тълкуване. Това, от което трябва да се освободим, е търсенето на сензации и спекулациите относно края, които лесно намират почва у различни групи в църквата. От това наистина нямаме нужда.

Отново си мисля за философа Шлайермахер - човек, допринесъл толкова много за оформянето на съвременната мисъл. И все пак да не знае кой е той самият! Можеш да бъдеш изгубен на пейка в собствения си град. Можеш да бъдеш изгубен сигнал на пейката в собствената си църква. Това става най-лесно, когато във време на криза се усъмниш в мисията и и пожелаеш да смениш метода на тълкуване. По този начин можеш да стигнеш до такива заблуди, че дори и най-силният полицаи да те хване за раменете и да те разтърси, пак да не знаеш кой си.

А какво бъдеще има за човек или църква без идентичност?

Николай Димов Николов

Чувствам, че живея отново!

Скъпи приятели в Господа,

Аз съм Капка Мавродиева. С някои от вас се познавам лично, защото съм дъщеря на пастор Ганко Мавродиев, а и защото допреди девет години живеех със семейството си в България до заминаването ни в Канада.

През април 2009 г. постъпих по спешност в болница в Торонто с диагноза остър панкреатит. След едностранно венозно хранене и влошаване на моето състояние ми беше извадена жлъчката - лапароскопски. Вместо да се подобри, състоянието ми се влоши - не можех да се храня, да се движа, болките не стихаха. Това доведе до втора операция на папилата на черния дроб. Последвалите месеци през пролетта и лятото можех да се движа само с проходилка, показателите на черния ми дроб се влошаха. Чернодробната терапия, на която бях подложена, се оказа без ефект. Не бях в състояние да задържам храна. През декември състоянието ми рязко се влоши. За период от 2 месеца постъпих 4 пъти в болница заради неконтролируемо повръщане на зелена течност и неопишуеми нестихващи болки. На 17 януари 2010 г. ме изписаха от болницата "СВ. Майкъл" в Торонто без надежда за подобрене, с прием на морфин на 2 часа, докато издържа. Социален работник беше изпратен от училището на 12-годишната ни дъщеря Глория, за да ни подготви за това, което всички очакваха да се случи - смъртта ми.

С последна надежда за помощ и рискован дълъг полет пристигнахме в България на 31 януари т.г. На пръв поглед ситуацията беше напълно безнадеждна. Родителите ми ме водеха от доктор на доктор, от болница на болница. Навсякъде отказваха да се заемат със случая ми и твърдяха, че ще ме увредят повече, каквото и да предприемат. Вземах по 30 хапчета на ден без никакъв резултат. Почти не се хранех, изпитвах агонизиращи болки в областта на черния дроб и губех съзнание от изтощение. Поради огромните количества приет морфин се чувствах неадекватна и безразлична. Перспективата да продължа да съществувам като майка и съпруга, ми беше чужда. Последните две седмици преди животоспасяващата операция се молах

вечер, когато заспах, да не се събудя сутринта, за да си почина от всичките мъки до този момент.

С последни надежди се срещнахме с професор Гаугарски - единственият, който се реши да ме оперира, но без никакво обещание за подобрене. На 19 март претърпя четиричасова чернодробна операция, която разкри, че по погрешка при първата ми операция е била оставена трисантиметрова тръба, висяща от дроба. Тази тръба се е сраснала с артерия и е вливала отровни сокове в организма ми в продължение на година. Главният нерв на черния дроб е бил сериозно увреден и силно възпален, което е наложило пълното му отстраняване. Професорът изрази мнение, че не е виждал такава бъркотия през 40-годишната си хирургическа практика.

Разбрах, че през всичкото това време вие усърдно сте се молили и сте постили за мен. Аз нямам обяснение за това, което ми се случи. Не гръзвам да спекулирам, че такава е била Божията воля, нито смея да отивам в крайности като Йововите утешители или да твърдя, че Господ няма да гаде повече от това, което можем да носим. Знаем едно нещо със сигурност - вие и вашите

молитви ме измолиха от Бога и ме върнаха към живот. Знаем също, че Божиите планове не са като човешките. Нашата църква в Торонто ме уверяваше, че ще се грижи за Глория и Станимир, когато мен вече няма да ме има, а аз имах необясним мир.

Сега съм уверена, че Господ е бил с мен, макар моите човешки сетива да не можеха да възприемат и разберат Неговата същност в страданието.

Сърдечно благодаря на всички вас, които се молихте и продължавате да се молите за мен! Благодаря на моите любящи родители, които не се отказаха да търсят изход, когато всяка надежда по човешки беше изгубена, също и на всеотдайния ми грижовен съпруг и на детето ми, което всяка вечер ме целуваше за лека нощ с пожелание да се събудя на следващия ден.

След 11 престоя в болница, чувствам че живея отново!

Господ да ви благослови многократно за вашата изключителна съпричастност в моята борба за живот!

Капка Мавродиева
02 април 2010 г.

Венцислав Панайотов и Капка Мавродиева по време на адвентния събор.

Хорът в зала „България“ - София.

„Гласът на надеждата“

Репертоарът на хора включва над 100 заглавия на духовни песни и кантатно-ораториални творби от различни епохи и стилове, написани боговъдъхновено от славянски, европейски и американски композитори. Този хоров колектив доставя наслада на хиляди слушатели не само у нас, но и в много европейски страни: Гърция, Румъния, Украйна, Македония, Сърбия, Австрия, Германия, Холандия, Белгия, Франция, Англия и др.

На 8 май 2010 г. в най-голямата зала в гр. Добрич, разполагаща с един от най-добрите органи в България, Представителният хор на ЦАСД „Гласът на надеждата“ изнесе празничен концерт. Тази изява на хора бе част от майските празници на града. Репертоарът включваше известни любими творби на А.Вивалди (“Gloria in excelsis Deo”), Дж.Верди (“Хор на поробените евреи” из операта „Набуко”), Г.Ф.Хендел (“Hallelujah” из ораторията „Месия”) и др.

Солист сопрано беше Петя Плузчиева. На органа беше Стефан Далчев, музикант от световна класа. Музикалното събитие бе посетено от около 400 слушатели. Адвентната телевизия отрази тази музикална изява.

Стефан Далчев

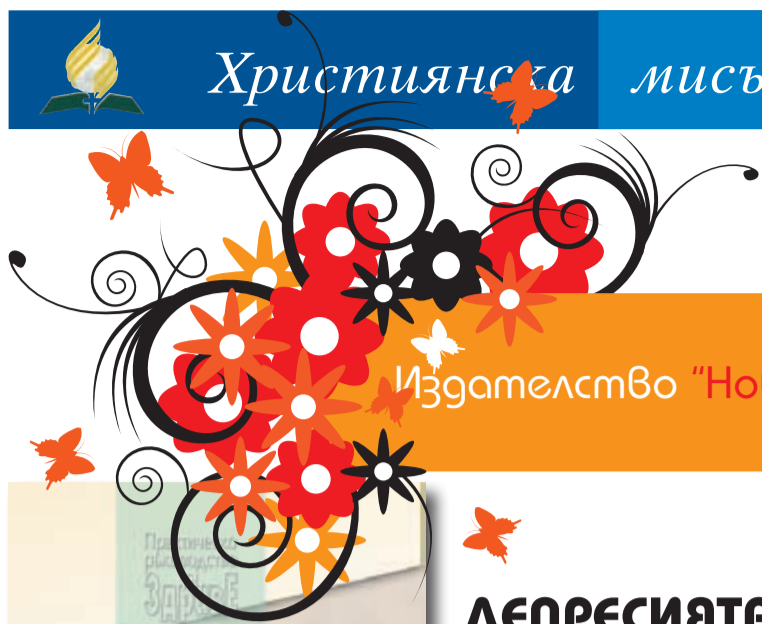
Концертиращ органист и камерен музикант, Стефан Далчев изнася рецитали и участва в ансамбли като органист, чебалист и пианист в големите европейски музикални центрове - Берлин, Щутгарт, Лондон, Петербург, Прага, Брюксел, Минск (Беларус), Киев (Украйна), Кишинев (Молдова), Рига (Латвия), както и в Южна Африка. **ХМ**

„Гласът на надеждата“ (“THE VOICE OF HOPE”) е представителният хор на Църквата на адвентистите от седмия ден в България. Основан е на 3-ти септември 1990 г. Художествен ръководител и диригент на хора е Веселин Василев, корепетитори през годините – Елисавета Петрова, Денница Василева и Божидар Пнев.

Новият колектив учудващо бързо успява да заеме своето място в музикалния живот на страната и спечелва уважението на почитателите на църковната хорова музика.

Издателство "Нов живот" предлага:

ДЕПРЕСИЯТА Д-р Рамон Гелаберт

Страдате ли от депресия?
Вие можете да оздравеете!
Макар някои хора да мислят, че депресията е нелечимо заболяване, това не е така.
Вие можете да бъдете здрави!
В тази книга д-р Рамон Гелаберт

- доктор на медицинските науки
- предлага научни и природни средства за лечение с доказана ефективност, които ще ви предпазват от това състояние и ще възстановят вашето здраве по семпъл начин и без странични последици.

Меки корици - 64 стр. - 9.00 лв.
Твърди корици - 64 стр. - 11.00 лв.

Според Световната здравна организация (СЗО) депресията е едно от заболяванията, нанасящи най-големи социални щети, тъй като често отравя години от живота на страдащите от нея.

ГЛАВОБОЛИЕТО Д-р Рамон Гелаберт

Главоболие? Мигрена?
Няма нужда да прибегвате към самолечение, като безразборно гълтате лекарства, носещи ви множество опасни странични ефекти.
Д-р Рамон Гелаберт – доктор на медицинските науки, лекар с богат опит и солидна научна подготовка

– предлага много по-ефикасни решения за този проблем.
Най-добрата профилактика и лечение на различните видове главоболие, достъпни за всеки:

- Диетотерапия
- Фитотерапия
- Физиотерапия
- Хидротерапия
- Психотерапия
- Правилно приложение на лекарства

Меки корици - 64 стр. - 9.00 лв.
Твърди корици - 64 стр. - 11.00 лв.

Този книга ясно и обитно представя правилния начин за предотвратяване на главоболието и мигренозната криза, както и разумни съвременни начини за тяхното лечение за по-добро качество на живота.

Глобалното затопляне разцепи на две най-високия ледник в Уганда

Ледената шапка на най-високия връх в Уганда се разцепи заради глобалното затопляне, съобщиха ВВС. Ледникът е на височина 5109 м в планинската верига Рувензори, близо до границата с Конго.

Учените съобщават, че пукнатината е блокирала достъпа до върха Маргерита, който е трети по височина в Африка. По думите им преди 50 години ледникът е покривал 6 кв. км. Сега площта

му е по-малка от 1 кв. км. Планинската верига, която е сред малкото места с ледници близо до Екватора, влезе в списъка на световното природно наследство на ЮНЕСКО през 1994 г.

Отправна точка

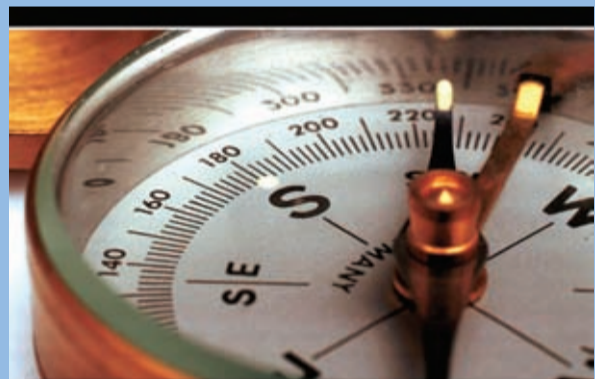
Продължава от стр.1

Тази празнота може трайно да бъде запълнена само по един единствен начин. Създадени сме, за да общуваме с Твореца. Единствено в това общуване човек открива себе си, смисъла и предназначението си. Нищо друго, макар и само по себе си добро, не може да замени гласа на обичайния Бог - Този, Който даде Себе Си за нас. Колко е прав Давид, когато казва „Вкусете и вижте, че Господ е благ. Блажен онзи човек, който се уповава на Него“ (Пс. 34:8). Вярата, духовността, християнството не са само някакви понятия или ритуали, нито тежки и сложни действия. Нецата опират до личния контакт, до личната връзка, до опита с този велик Бог. Когато си пробвал, вече знаеш, познаваш и се доверяваш.

Когато Бог стане отправна точка в живота ни, всичко останало намира своето място. Животът не става безричен и безпроблемен, но добива яснота, цел и посока и всеки детайл се ориентира спрямо тази отправна точка. Тогава усилията и трудеят имат смисъл. Духовните занимания водят до израстване. Започваме да общуваме по-пълноценно, да виждаме в отсрещния човек доброто и красивото, да го насърчаваме и стимулираме в хода на неговото развитие. Изучаването на Библията носи радост и се превръща в полезно и практично занимание. Ангажираността в църквата не са тежест, а повод за развитие. Материалните притежания не ни обсебват, приемаме ги с благодарност. Интелектуалните ни способности не ни тласкат към високомерие и отчуждаване, а биват използвани в изпълнение на Божията поръчка.

Вярвам и съм дълбоко убеден, че всичко започва и свършва със сърдечната религия, с откриването в лицето на Бог на отправната точка на живота и съществуването ни. Няма да забравя думите: „Стъпвай здраво върху камъните, които могат да те препънат! Издигни главата си над гората от мрак и страх! Дръж погледа си отправен високо в чистата синева! Задръж това и ще имаш успех!“

Открий отправната точка!

а сега НАКЪДЕ?

Да ни изведе Господ Бог пътя, по който трябва да ходим и какво трябва да правим. Еремия 42:3

За всички, които желаят да чуят библейската истина.
Безплатно библейско кореспондентно училище.
Първо ниво (начинаещи) - "ОСНОВНИ УЧЕНИЯ НА БИБЛИЯТА"
Второ ниво (напреднали) - "ГЛАСЪТ НА ПРОРОЧЕСТВОТО"
Записване на адрес: Варна 9010 п.к. 56; тел.: 052/ 33 33 99; Email - kbk@abv.bg

A W R

Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“

Всекидневни предавания на български език
СУТРИН: 6065 kHz (49m KW) 7,00-7,30ч.
ВЕЧЕР: 7340 kHz (41m KW) 19,00-19,30ч.

тел./факс: 032/633-533; тел.: 032/629-462
E-Mail: awr_bg@abv.bg

Адрес: Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“ - Българска секция, ул. „Антим I“ №22, 4000 - гр. Пловдив
Забележка: Програмите могат да бъдат слушани и чрез Интернет, като за целта се влиза в портал: www.sdabg.net и оттам в „Адвентно радио“.